

Τον ίδιο καιρό, στο βασίλειο του Ιδομενέα, στην Κρήτη, συνέβαιναν πολλά και τραγικά. Ήταν τότε που ο Ναύπλιος τριγύριζε στα παλάτια των Αχαιών και προσπαθούσε να ρίξει τις γυναίκες των ηγετών στις αγκαλιές εραστών, για να εκδικηθεί τον (εξαιτίας συνωμοσίας του Οδυσσέα που τον μισούσε) θάνατο του γιου του στην Τροία. Στην Κνωσό, θέλησε να κάνει το ίδιο και με τη Μήδα αλλά δεν τα κατάφερε. Μπόρεσε όμως να πείσει τον Λεύκο να σφετεριστεί το βασίλειο που ο Ιδομενέας του εμπιστεύτηκε.

Η Μήδα κατάλαβε έγκαιρα τις προθέσεις του Λεύκου, άρπαξε την κόρη της κι έσπευσε στο ναό της Αθηνάς να κρυφτεί. Ο Λεύκος, αφού πρώτα σκότωσε τους γιους του Ιδομενέα, μπήκε στον ναό κι έσφαξε μάνα και κόρη. Οι πόλεις αντιστάθηκαν. Δέκα όμως από αυτές υπέκυψαν. Ο Λεύκος τις έθεσε κάτω από την εξουσία του.

Όταν πάρθηκε από τους Αχαιούς η Τροία, ο Ιδομενέας, έχοντας πάντα μαζί του τον Μηριόνη, ξεκίνησε να επιστρέψει στην Κρήτη. Στ' ανοιχτά, τους βρήκε μεγάλη φουρτούνα. Ο Ιδομενέας παρακάλεσε τον Ποσειδώνα να τους σώσει κι υποσχέθηκε να του θυσιάσει το πρώτο ζωντανό πλάσμα που θα συναντήσει φτάνοντας στο νησί του. Μυθολογική αδεία, αυτός ήταν ένας από τους γιους του. Δεν του έκανε καρδιά να τον θυσιάσει.

Με το στρατό του κι έπειτα από πολλές φονικές μάχες, ο Ιδομενέας κατόρθωσε να κυριεύσει τις δέκα πόλεις που ο Λεύκος εξουσίαζε. Αιχμαλώτισε και τον ίδιο τον Λεύκο, τον τύφλωσε και μπήκε στην Κνωσό νικητής και τροπαιούχος.

Ο Ποσειδώνας όμως δεν του συγχώρησε την αθέτηση της υπόσχεσής του. Έπεσε μεγάλο θανατικό στο νησί. Είτε επειδή ο Ιδομενέας κατάλαβε τι γινόταν και θέλησε να θυσιάσει το παιδί του κάνοντας τους Κρητικούς να αγανακτήσουν με την απονία του είτε επειδή έμαθαν οι Κρητικοί την αθέτηση της υπόσχεσης, επαναστάτησαν κι έδιωξαν τον βασιλιά. Ο Ιδομενέας βρέθηκε να ταξιδεύει με τους δικούς του στη θάλασσα. Στ' ανοιχτά, συναντήθηκε με τον στόλο του Λοκρού Αϊαντα που ακόμα προσπαθούσε να γυρίσει στην πατρίδα του. Ο Αϊας χάθηκε αλλά οι Λοκροί και οι Κρητικοί έγιναν αδελφικοί φίλοι. Έπιασαν στην Καλαβρία (στη Νότια Ιταλία) και ίδρυσαν αποικία. Τους είπαν Σαλεντινούς, επειδή η φιλία των δύο λαών (Κρητικών και Λοκρών) σφυρηλατήθηκε στη θάλασσα (in salo).

Οι Κρητικοί των ιστορικών χρόνων, όμως, διαφωνούσαν με την εκδοχή του εκπατρισμού κι έδειχναν κάποιους τάφους στα περίχωρα της Κνωσού. Βεβαίωσαν ότι ανήκουν στον Ιδομενέα και στον Μηριόνη. Το πιστοποιούσε και ένα χαραγμένο επίγραμμα που έγραφε:

«Κνωσίου Ιδομενήςος όρα τάφον, αυτάρ εγώ τολ

πλησίον ίδρυμαι, Μηριόνης ο Μόλου».

(τελευταία επεξεργασία, 27 Ιουνίου 2021)